

sig til denne Udtalelse. Ogsaa os ligger de dansksindede Mellemslesvigeres Skæbne alvorligt paa Sinde, og vi har Fortrøstning til, at det nuværende Ministerium i Overensstemmelse med Statsministerens Ord har gjort og vil gøre alt, hvad der staaer i dets Magt for i saa stort Omfang, som det lader sig forene med Fredstraktatens Bestemmelser, at støtte vore Landsmænd dernede i deres Bestræbelser for at opnaa en Ordning, som kan sikre dem mod national Undertrykkelse og give dem Udsigt til en fri folkelig Udvikling.

Det bliver en af Ministeriets store Opgaver at føre Samfundsudviklingen frem til en Tilstand, hvor et frit Erhvervsliv og ordnede Forhold, økonomiske og sociale, atter kan raade. Af ganske Hjerte ønsker vi, at Ministeriet maa have en fast og lykkelig Haand til at løse denne Opgave, saaledes at det sociale Anarki, der paa saa mange Punkter præger Arbejdsmarkedet og skader Næringslivet, maa bringes til Ophør.

Vi har fra konservativ Side i de sidste Aar Gang efter Gang hævdet, at der bag Ministeriet Zahle ikke stod noget Fler-tal af Folket, og derfor har vi atter og atter krævet Nyvalg til Folketinget. Disse Nyvalg har nu fundet Sted efter den Valglov, som vort Parti oprindelig foreslog, og som, hvilke Indvendinger der end kan gøres mod dens Enkeltheder, dog uomtvisteligt gennemførte et redeligt Valg, efter hvilket de forskellige politiske Partier blev repræsenteret i dette høje Ting i Forhold til deres Stemmestyrke. Valget, der var et Opgør med og en Dom over Ministeriet Zahles Politik, viste, at Radikal-socialismen her i Landet var i afgjort Mindretal.

Nu byder det Venstreministerium, der blev Valgdagens Resultat, os imødekom-mende Forhandling, idet man samtidig haaber paa den fornødne Støtte ogsaa fra anden Side. Denne Støtte vil vi fra konservativ Side gerne yde Ministeriet, og vi haaber, at vi vil kunne gøre det. Et Samarbejde mellem de borgerlige Partier her paa Rigsdagen er Ministeriet Neergaards parlamentariske Basis, og skulde dette Samarbejde svigte, hvad vi meget vilde beklage, da eksisterer denne parlamentariske Basis ikke længere. Det tør vel formodes, at de nuværende Oppositions-partier vil gøre sig al Umage for at svække og mistænkeliggøre dette Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Agtpaagivenhed og Loy-

alitet baade fra Venstres og fra vor Side vil derfor være i højeste Grad paakrævet.

Røde: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Sønderup sagde, at der fra vor Side aabenbart var en Ulyst til at tale om Valget, ligesom Ministeriet Zahle havde været uviligt til at gaa til Valg. Jeg skal overfor denne gentagne Paastand gøre opmærksom paa, at det, der af Statsminister Zahle blev sagt den 29. Marts, var ikke, at man ikke ønskede Valg, men kun, at man for Øjeblikket var nær ved at opnaa Enighed om en Valglov, og saa snart denne Valglov var vedtaget, kunde Valget udskrives med det daværende Ministeriums Billigelse. Det Program, som daværende Statsminister Zahle fremførte, blev til syvende og sidst det, der sejrede, idet Valget kom til at finde Sted efter den vedtagne nye Valglov, og det ærede Medlem Hr. Johan Knudsen sagde jo netop nu med Rette, at Valgloven havde vist sig, trods Mangler hist og her, at være en gennemført redelig Valglov. At der under den tidligere Valglov ikke vilde være fremkommet et saadant redeligt Resultat, det viser jo et blot hurtigt Gennemsyn af Valgresultaterne i Aar. Det viser, at Partiet Venstre vilde efter den gamle Valglov have opnaaet 13 Mandater mere end efter den nye, det vil sige 13 Mandater for meget, og at hvert af de andre Partier havde maattet give Afkald paa sin Andel i, hvad Venstre saaledes havde faaet udover Retfærdigheden. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at Venstremænd, som nu sidder her paa den uomtvistelige Sejr, som de vandt ved Valget den 26. April, maa foretrække at sidde med det Antal Mandater, som Vælgertallet berettigede dem til, end med et større, selv om dette større Antal havde kunnet give dem Forhaabninger om en eller anden taktisk Bevægelse i deres Politik. Jeg tror, at Venstre i Virkeligheden maa være taknemmeligt for, at det lykkedes at gennemføre Valgloven saaledes, at vort politiske Liv fremtidig kommer til at hvile paa det, det bør hvile paa: Vælgernes Tilkendegivelse og Valg af Repræsentanter i Forhold hertil. Hr. Jensen-Sønderup maa ikke tro, at vi fra vor Side har det mindste imod, at der tales om den sidste Valgdags Resultat. Aabent og klart erklærede Vælgernes paa den Dag, at de foretrak at faa Venstre til Magten. Det er efter mange Aars Forløb et Udfald af Valget, som de Herrer politisk set naturligvis er særdeles tilfredse med. Men det giver dem jo og-